EKA 112 | Kaido Ole kõne

Head inimesed
Kõigepealt palju õnne kõigile, keda see tänane tõeliselt unikaalne juubel puudutab, mina ise kaasa arvatud. On selge, et kui traditsioonilisemad institutsioonid tähistavad pigem tüüpilisi ümmargusi numbreid nagu 50, 100, 150 ja ehk veel ka 75 ja 125 siis kreatiivsuse lipulaev Kunstiakadeemia peab olema erinev, peab olema loov ning teednäitav ka siin, ning selleks sobib täiesti suvalise numbri 112 suurejooneline tähistamine ideaalselt. Kõike saab, võib ja isegi peab tegema teisiti kui oled looja elik kunstnik. Ei, ma ei ole vähimalgi määral irooniline kui selline mulje peaks mõnele jääma, aga ma olen üsna allergiline juubelite ja nende tähistamise suhtes kuid antud juhul: super!

Nüüd üks sügavalt isiklik tähelepanek või mõte, mis veelkord joonib alla meie Akadeemia eripära ainult et veidi teise nurga alt. Kui valdav enamik teisi (kõrg)koole annab sinna õppima asunutele valitud erialadel määrava tähtsusega teadmised, nii et kui kooli astudes on noorel vaid soov ja unistus siis koos diplomiga lahkub ta sealt juba vajalike oskustega et spetsialistina soovitud ametis tööle asuda. Kui pottsepa ametist unistanu oskab tõesti pärast kooli ahjusid laduda, arst ravida ja piloot lennukiga lennata siis Kunstiakadeemiaga on minu arvates lood veidi teised. Akadeemia lõpetanu pole automaatselt kunstnik, osaku ta siis mida tahes, sest Akadeemia ei tee kunstnikke.

See kõige olulisem, see määrav kvaliteet, olgu või potentsiaalselt, mis teeb kellestki looja, peab sisseastujal juba enne kusagil DNA´s või südames või seljaajus või jumal teab kus olemas olema, ning selle puudumisel ei saa isegi Akadeemia seda temasse koolis kuidagi lisada või istutada. Ilma selle x-faktorita ei garanteeri ka kogu õpitu kokku kunstnikuks saamist. Nii on.

Akadeemia on pigem nagu sünnitusmaja, kuhu samuti tullakse alles siis kui keegi otsib seest teed välja. Ning siis spetsialistid aitavad, teevad selle protsessi ehk lihtsamaks ja turvalisemaks, kuigi saab ka kodus ja omaette. Aga kui inimese sees seda loojat ei ole, ta ainult loodab ja tahab et oleks, siis ei saa ka Akadeemia midagi teha, nii nagu ka sünnitusmaja ei saa kuidagi aidata kui pole kedagi sünnitada.

Ümmargusel juubelil oleks tulnud rääkida midagi ümmargusemat aga 112, mis on muuseas üleeuroopaline hädaabi number, nõuab midagi nurgelisemat.

Aitäh kuulamast ja veelkord palju õnne meile kõigile!

Kaido Ole
EKA nõukogu liige, vilistlane aastast 1992, õppejõud 1992 - 2010